

ARUBAANSE COURANT

Dagblad voor Aruba

13e Jaargang | WOENSDAG 8 DECEMBER 1954 | No. 2101

Gistermiddag kwamen de nieuwe Staten voor het eerst bijeen

Fiat gegeven aan de nieuwe Regeringsraad

Juancho Yrausquin en Ronchi Isa voorge steld als Voorzitter en ondervoorzitter van de Staten

Om vier uur precies werd de openbare vergadering der Staten van de Nederlandse Antillen gistermiddag geopend. Als eerste agendapunt stond genoteerd het goedkeuren der geloofsbrieven, voor zover deze ontvangen waren. Hiermede werd de vicieuze cirkel die ontstaan was door de ontbinding der oude staten in November doorbroken, immers dezelfde geloofsbrieven waren in een huishoudelijke vergadering in de morgenuren van gisteren eveneens goedgekeurd. Daarna werd door Z.E. de Gouverneur de eed afgenomen van de nieuw benoemde leden.

In de vergadering van gistermiddag waren 17 leden aanwezig. Op het appel ontbraken de heer N. Debrot, H. Eman, A. Werleman, J. Geerman en C.E. Dip.

Door een commissie bestaande uit de heren Yrausquin, Van der Hoeven en Pieters Kwiers werden de ingediende geloofsbrieven in orde bevonden. Om 16.00 uur precies deelde vice-voorzitter **Isa** mede dat de Staten der Nederlandse Antillen hun werk konden aanvangen. „In de zelfbeperking blijkt pas het meesterschap" —waren zijn woorden— „laten wij gaan werken".

Isa deed daarop mededeling van de samenstelling der nieuwe commissies, die er thans als volgt uit zien:

1ste vaste commissie: I.C. Debrot, Van der Hoeven, Da Costa Gomez, Dip, Beaujon, Erasmus, Lopez, Rosario, Croes, Anselijn, Braam en Isa.

2e vaste commissie: Braam, Gerharts, Pieters Kwiers, Römer, Dip, Yrausquin, Lopez, Van der Hoeven, Anselijn, Werleman en Hueck.

3e vaste commissie: Isa, Beaujon, Pieters Kwiers, Römer, Yrausquin, Lopez, Rosario, Werleman, Debrot, Van der Hoeven, Croes, Anselijn en mevr. Van der Linden.

De No.'s 1 en 2 genoemden van deze commissies fungeren resp. als voorzitter en vice-voorzitter.

In de huishoudelijke commissie der staten werden benoemd de heren Van der Hoeven en I.C. Debrot.

Het vermelden der ingekomen stukken, over een periode van medio Augustus tot heden nam ruim een half uur in beslag. Hierbij werd slechts één formele aanmerking geleverd en wel door de heer Van der Hoeven, die ter zake het landsbesluit waarbij de oude staten ontbonden werden, zijnerzijds afkeuring aangetekend wilde zien.

Als derde agendapunt stond de brief d.d. 4 December 1954 van Z.E. de Gouverneur der Nederlandse Antillen vastgesteld, waarin advies tot samenstelling van het nieuwe kabinet werd gedaan. De verschillende fractieleiders motiveerden ter vergadering hun besluit om goedkeuring te hechten aan dit advies.

De heer **Van der Hoeven**, als eerste spreker zeide:

Straks zal ik mijn stem vóór het advies uitbrengen, waarmede ik te kennen geef, dat ik een regering steunen wil, die dertien leden van de Staten achter zich heeft.

Er is sinds de 15de November, de dag der verkiezingen, veel gebeurd „De politiek is de kunst der verwikkelingen" heeft Talleyrand gezegd en in de afgelopen weken zijn er inderdaad vele verwikkelingen geschapen.

De C.O.P. heeft zich vanaf het begin der onderhandelingen op het standpunt gesteld, dat wij een regering op zo breed mogelijk basis moesten zien te krijgen, om daramede zoveel mogelijk bekwame figuren aan te trekken. Ik heb dan ook in mijn gesprek met de Gouverneur daarop aangedrongen en dit later schriftelijk bevestigd. Toen de formateur zich tot mij wendde, heb ik hem hetzelfde gezegd.

Het heeft echter niet mogen baten; op Donderdag 19 November vernam ik, dat de N.V.P. definitief afzag van het samengaan in een Regeringsraad, waarin ook de Democratische Partij vertegenwoordigd zou zijn, aangezien beide partijen diametraal t.o. elkaar stonden. De Zaterdag daarop gaf het K.V.P.-bestuur een communiqué uit, waarin het zei, wèl mee te willen werken aan een kabinet op brede basis, met een Antilliaans karakter, maar niet aan een, dat een overheersend Democratisch karakter zou dragen. Daarmee vielen K.V.P. en U.N.A. als midden partijen uit en ik kan U niet genoeg zeggen, hoe ik dit betreur. M.i. is de taak van een middenpartij persé niet, dat zij niet mee doet, omdat een andere partij wèl meedoet — zolang we hier nog geen communisme hebben tenminste.

De heer Gerharts en mijn persoon hebben thans een zware verantwoordelijkheid op ons genomen, nu wij, na het uitvallen van de rest der Statenleden, besloten hebben een regering steunend op 13 leden te helpen vormen. Gezien het optreden der vroegere opponenten is er hier en daar critiek uitgeoefend op deze steun; ik zou hierop met een woord van Cavour willen antwoorden: „In de politiek is niets zo dwaas als wrok".

Wij — de heer Gerharts en ik — willen het proberen; wij voelen voorshands niets voor de negatieve houding van „neen". Ik persoonlijk ben ervan overtuigd dat ons „neen" grote schade aan de Antillen gebracht zou hebben; wij hebben dit willen vermijden. Niet uit „vrees" zoals de dagbladpers ervan maakte; na de uitslag van deze verkiezingen bestaat er bij de C.O.P. geen vrees voor de volgende....

Het te vormen kabinet heeft enige zwakke plekken, ik ben daarvan overtuigd. Als echter K.V.P. en U.N.A. niet mee willen doen, dan is het vanzelfsprekend, dat een bepaalde categorie bekwame personen uitgesloten wordt van deelname. De autonomie is toch moeilijker, dan men zo op het eerste gezicht zou denken. De besprekingen met de D.P./P.P.A. fractie zijn prettig verlopen; ik heb mij niet „opgehangen", noch „verkocht". Het is mij gebleken, dat de soep niet zo heet gegeten wordt als zij wordt opgediend. Men is zich zeer wel bewust van de nieuwe verantwoordelijkheid en het komt mij voor, dat het juister is, dat een zo groot deel van de bevolking ook inderdaad verantwoordelijkheid gaat dragen en niet opnieuw in de oppositie gedrongen wordt.

Ik wil nog een aanhaling gebruiken en wel van Bismarck: „De politiek is de kunst van het mogelijke." Ik geloof, dat door vóór deze regering te stemmen, in het licht van de gevoerde besprekingen, ik het beste doe, wat ik onder de gegeven omstandigheden kan doen. Ik verklaar, dat de kiezers, die mij op deze plaats gezet hebben er gerust op kunnen zijn, dat mijn steun aan de regering ingetrokken zal worden, zodra er op welk gebied dan ook, maatregelen genomen worden, die m.i. onverantwoord zijn en een gevaar voor het welzijn van het land inhouden. Ik hoop echter, dat ik dat niet zal behoeven te doen en dat de nieuwe regering in staat zal zijn de enorme achterstand in te lopen, die er op het ogenblik is; dat zij op loyale wijze zal meewerken aan de tot standkoming van de rijkswetten, die uit het Statuut voortvloeien en dat zij de vele problemen op sociaal en economisch terrein op weloverwogen wijze zal benaderen.

Mr dr Da Costa Gomez, sprekende voor de NVP fractie, verklaarde op dit moment geen mogelijkheden te zien tot een gezonde politiek door deel te nemen aan een democratisch georienteerd kabinet. „De politieke verschillen mogen zich echter niet toespitsen" — aldus de doktoor. „Daarom zijn wij wel bereid medewerking te verlenen aan het definitief tot stand komen van het door Z.E. geadviseerde kabinet. De NVP stelt zich op het standpunt dat statenleden in de eerste plaats hun plicht moeten vervullen, waarbij het onze eerste plicht is anderen in de gelegenheid te stellen om te werken. Daarom koesteren wij geen bedenking tegen de voordracht en zeggen wij toe als statenleden onze taak naar eer en geweten te zullen volbrengen, zoals de eed dit eist."

De heer **Debrot** (KVP) wilde niet ingaan op de diepere motieven, die er toe leidden dat zijn partij niet kon deelnemen aan het kabinet. „Ik wacht op een beginselprogramma- en zoals mijn werk hier in het verleden constructief was en nimmer obstructief, zo zal ik dat ook in de toekomst handhaven".

De heer **Braam** (D.P.) complimenteerde in de eerste plaats de heer Van der Hoeven met diens redevoering. „De democratische partij zal dit parlement steunen. Het richtsnoer was samenwerking met alle partijen. Dat mocht echter niet zo zijn. Thans hopen wij dat in de toekomst alsnog andere partijen zullen meewerken aan ons programma".

Als laatste spreker kwam de kabinetsformateur, de heer **J.E. Yrausquin** aan het woord, die tevredenheid betuigde met het door de Gouverneur gedane voorstel. Spreker betreurde het geen bredere basis te hebben kunnen bereiken, speciaal omdat verschillende partijen á priori samenwerking ontzegden:

„Thans —aldus de heer Yrausquin — verlang ik geen regeringsprogramma. Ik verlang daden. Want met Thorbecke wil ik zeggen: „een programma wordt niet door beloften doch door daden gevormd". Wij geven dit kabinet een fair chance en zeggen het onze constructieve steun toe. Laat ons er van doordrongen zijn dat wij in de kinderschoenen van een nieuw bestel staan en laat de wens tot samenwerking overheersen. Ik doe een beroep op de volksvertegenwoordiging zoals zij hier bijeen is, opdat de Nederlandse Antillen onder het geliefd huis van Oranje tot een waardig deelgenoot in het Koninkrijk mogen worden".

Luid applaus klonk na deze woorden op. Zonder hoofdelijke stemming werd daarop besloten het advies van Z.E. de Gouverneur goed te keuren en bericht te zenden aan het hoofd der landsregering dat de Staten geen bedenkingen hebben m.b.t. de benoeming van de daarin genoemden tot leden van de regeringsraad.

Als laatste agendapunt stonden de verkiezingen van voorzitter en vice-voorzitter vastgesteld. Achtereenvolgens werden gekozen:

Als voorzitter: J.E. Yrausquin (14 stemmen -voorts 1 stem voor Lopez, 2 ongeldig)

Als 2e candidaat voor het voorzitterschap: P. van der Hoeven (11 stemmen -voorts 4 voor Isa, 1 voor Lopez en 1 stem blanco).

Als vice-voorzitter: R. Isa (14 stemmen -voorts 1 voor Van der Hoeven, 1 voor Lopez, 1 stem blanco).

Als 2e candidaat voor het vice-voorzitterschap: Mr I.C. Debrot (12 stemmen -voorts 2 voor Van der Hoeven, 1 voor Lopez en 2 stemmen blanco).

Tegen half zes werd deze eerste openbare bijeenkomst der nieuwe staten gesloten. Velen drukten na afloop de heer J. E. Yrausquin de hand, terwijl zich op het Wilhelminaplein opnieuw talloze belangstellenden hadden verzameld die hun vreugde niet onder stoelen of banken staken.

SPECIALE STATUUT-ZEGEL

Op 15 December a.s. de dag waarop het Statuut officieel zal worden bevestigd, zal in Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen een speciale herdenkingszegel worden uitgegeven. Die van de Antillen zal een waarde van 7,5 ct. bedragen en ongeveer 1.5 maal de grootte van een normale zegel zijn. Het zegelbeeld vertoont een recentelijk portret van H. M. de Koningin, waarboven staat: Statuut van het Koninkrijk. Om het getekend portret van Koningin Juliana staat: Nederland- Nederlandse Antillen- Suriname in een cirkel. Geheel onder de zegel, die in groene kleur wordt uitgevoerd staat dan nog 15 December 1954 in romeinse tekens. In Nederland bedraagt de waarde van de zegel cf. 0.10 in Suriname cf. 0.075. Tot 14 Januari a.s. zal de zegel verkrijgbaar zijn — zolang de voorraad strekt.

Minister Zijlstra teleurgesteld

Opruiming van handelsbelemmeringen geschiedt te traag

BONN.: — De Nederlandse minister van economische zaken, professor dr. Zijlstra, heeft in het Duitse dagblad „Die Welt" een versterkte internationale samenwerking op economisch gebied bepleit. Met name acht minister Zijlstra een gemeenschappelijke conjunctuurpolitiek en een verdere liberalisatie van de handel nodig.

De huidige conjunctuur biedt, aldus de minister, geen absolute zekerheid, doch zij brengt de mogelijkheid om in alle rust gemeenschappelijk overleg te plegen, die de welvaart in stand zal kunnen houden ook wanneer zich onverwachte storingen in het economische leven zouden voordoen. „Ik bepleit gemeenschappelijk overleg, omdat ik geloof, dat het instandhouden der welvaart niet langer een nationale, doch een internationale aangelegenheid is. In dit opzicht is de huidige situatie echter onbevredigend", aldus minister Zijlstra.

Onder de belangrijkste punten voor internationaal overleg noemt de minister de gemeenschappelijke conjunctuur politiek. Hij acht het thans de juiste tijd daarover te spreken, daar thans geen overijlde besluiten gevreesd behoeven te worden. De conjunctuurpolitiek zal volgens professor Zijlstra staan of vallen met de snelheid, waarmee in het nodige geval maatregelen genomen zullen kunnen worden.

Als tweede noodzaak stelt minister Zijstra verdere liberalisatie van de internationale ahndel voor.

Hij spreekt zijn bezorgdheid uit over belemmeringen uit de weg worden geruimd. „Wij zien, dat groepen van belanghebbenden met succes hun regeringen tot het nemen van protectionistische maatregelen bewegen. Dat is in hoge mate teleurstellend, want wanneer men de welvaart aan deze zijde van de oceaan wil vergroten, moet men voor ogen houden, dat de vrije handel een van de wegen is, die tot dit doel leiden", aldus schrijft minister Zijlstra.

VROUWEN IN HET AMERIKAANSE CONGRES

Iris Blitch (D) GEORGIA — Ruth Thompson (R) MICHIGAN — Edith Green (D) OREGON — Vera Buchanan (D) W. VA. — Frances Bolton (R) OHIO

Katherine St. George (R) N. Y. — Marguerite Church (R) ILLINOIS — Gracie Pfost (D) IDAHO — Cecil M. Harden (R) INDIANA — Edith N. Rogers (R) MASS.

Elizabeth Kee (D) PA. — Coya Knutson (D-FL) MINN. — Edna F. Kelly (D) N. Y. — Martha W. Griffiths (D) MICHIGAN — Leonor Sullivan (D) MISSOURI

Wanneer het volgende congres in Januari wordt geopend zullen de bovenstaande vrouwen, vijftien Amerikaansen, in het Huis van Afgevaardigden zetelen. In het congres zetelen straks 17 vrouwen, de enige vrouwelijke senator mevrouw M. Chase Smith en de afgevaardige van Hawaii Mevr. Farington komen er nog bij.

NIEUWE STATEN DER NEDERLANSE ANTILLEN ZIJN MET HUN WERK BEGONNEN

Henny Eman zal wel zittingnemen in Staten

ORANJESTAD.—De zittingen van de nieuwe Staten der Nederlandse Antillen gisteren vielen vrijwel geheel in de lijn der verwachtingen. De ochtendzitting duurde slechts twee minuten. De onder-voorzitter van de oude Staten, de heer R.J. Isa, opende namens de Gouverneur het zittingsjaar 1954-1955 en sloot direct daarop de vergadering, waarna de nieuwe leden zich naar het Gouvernementshuis begaven om beëdigd te worden

Des middags deden zich al evenmin bijzondere dingen voor. Er waren tal van ingekomen stukken, doch desondanks duurde de vergadering ook dit keer zeer kort. De heren J. Dip (N.V.P.), mr. N. Debrot (N.V.P.) J. H. A. Eman en J. Geerman (beiden AVP) waren afwezig.

De Staten aanvaardden inmiddels het door de Gouverneur voorgestelde kabinet en zo is dus een nieuwe periode in het Antilliaans regeringsleven ingeluid.

Op de voordracht voor voorzitter van de Staten stonden de heer J. E. Yrausquin als nummer een. De overige twee namen zijn P. van der Hoeven en mr. I. C. Debrot.

Wij vernamen dat de heer Eman wel zitting zal nemen in de Staten, hij heeft weliswaar zijn geloofsbrieven nog niet ingediend, doch dit heeft de tijd tot 15 December aanstaande. De heer Geerman heeft wel zijn geloofsbrieven ingeleverd, doch was niet naar de beëdiging gegaan. Wij vernamen van de heer C. A. Eman, dat het nog niet vaststaat of de heer Geerman zitting in de Staten zal nemen. Dit zal een dezer dagen beslist worden. Indien de heer Geerman zijn Statenzetel niet aanneemt, dan volgt op de ranglijst de heer M. de Cuba. Op onze vraag waarom de AVP niet naar de zitting van de Staten is gegaan gisteren antwoordde de heer Eman, dat zijn partij de zitting daar niet belangrijk genoeg voor achtte. Het lag echter beslist niet in de bedoeling geen enkele zitting bij te wonen. De AVP zal, zo deelde hij ons mede, in de oppositie gaan.

SLECHTS IN RUST GEDIJEN DE ANTILLEN

De nieuwe Staten der Nederlandse Antillen zijn gisteren met hun arbeid begonnen en het belangrijkste wat zij gedaan hebben is wel het voorgestelde kabinet-Yrausquin goed te keuren. Niemand had overigens anders verwacht.

Een nieuwe periode is hiermede aangevangen en wij hopen oprecht, dat de komende vier jaren jaren van voorspoed zullen zijn, jaren waarin de politieke constellatie van de Nederlandse Antillen verder zal kunnen bezinken, zodat in plaats van zich teveel op minder ter zake doende details te concentreren meer de grote lijn in het oog gehouden zal kunnen worden en gewerkt ten bate van alle zes de eilanden. Er valt in de komende periode een enorme hoop werk te verrichten, door de regering en door het parlement. Het voornaamste echter lijkt ons wel dat beide lichamen pogingen zullen moeten wagen de rust op de Antillen te bewaren. Rust en evenwichtigheid, dat zijn de factoren die als het ware levensbehoeften zijn voor onze eilanden. Wij hebben nu eenmaal — het klinkt hard maar het is zo — weinig of niets te bieden dan rust en een gezonde overheid. Dit zijn de kurken van onze economie en alles moet erop gericht zijn deze kurken eerder steviger te maken dan te laten verzwakken. Een zware verantwoordelijkheid ligt dan ook bij de politieke partijen. Deze zullen zich namelijk — dit is logisch — tot het uiterste inspannen de gunst van de kiezer voor de komende Eilandsraad verkiezingen te winnen. De regeringspartijen zullen het doen door tal van maatregelen voor te stellen, die de keizer ten goede komen en de oppositie zal — met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid — trachten de regering te overbieden door nog meer te eisen, zodoende munitie voor de komende verkiezingen verzamelend.

Het gevaar van overdrijving moet dus niet denkbeeldig worden geacht. Dit nu lijkt ons precies de verkeerde weg. Het betekent namelijk een ondermijning van de bovengesignaleerde uitgangspunten. Daarom zullen de politieke partijen ervoor moeten waken dat het zover niet komt. Laat het gezond verstand zegevieren. Slechts in rust kunnen de Antillen gedijen, in onrust en opjagerij gaan zij zeker ten gronde.

Vandaag verkiezingen van Japans premier?

Politieke crisis in Japan tot hoogtepunt gestegen

TOKIO.: — De verkiezing van een nieuwe Japanse premier door het Huis van Afgevaardigden zal waarschijnlijk heden geschieden. Verwacht wordt dat de drie voornaamste partijen — de liberale, democratische en socialistische — candidaten zullen stellen.

De politieke crisis in Japan is tot een hoogtepunt gekomen tijdens de reis, die Josjida door Europa en Amerika maakte. Zijn conservatieve tegenstanders binnen en buiten de liberale partij besloten een nieuwe partij te vormen — de Democratische Partij. Vijfendertig liberale parlementsleden sloten zich bij hen aan en daardoor kwam de regering zonder een werkmeerderheid in het parlement. De leider van de nieuwe partij is Hatojama, de stichter en eerste voorzitter van de liberale partij. Hij mocht aanvankelijk van de geallieerde hezettingsautoriteiten zijn politieke functies niet uitoefenen, waardoor zijn oude rivaal Josjida kans kreeg langdurig het premierschap te bekleden.

Diplomatieke waarnemers te Londen vragen zich af, hoe de buitenlandse politiek van Japan gaat worden, nu premier Josjida is afgetreden. Men wijst erop, dat de oppositie de regering-Josjida verwijt, dat zij teveel de richtlijnen van de vroegere bezettingsmogendheden volgde. Te Londen zal het aftreden van Josjida zonder twijfel worden betreurd, ook al kwam het niet onverwacht. In vele kringen werd de 76-jarige Josjida beschouwd als de Oosterse Adenauer.

KLM in West-Indie bestaat straks 20 jaar

Het Westindisch Bedrijf der KLM bestaat in Januari twintig jaar. De KLM exploiteert thans in het Caraibisch gebied een luchtnet van 19.000 km. waarin 24 steden in wtintig landen en eilanden zijn opgenomen. In he teerste jaar van zijn bestaan vervoerde het bedrijf 2.659 passagiers, ruim 8.000 kg vracht en 300 kg post tussen Curacao en Aruba. Thans bedraagt de jaaromvang meer dan 115.000 passagiers, twee millioen kg vracht en 164.000 kg post. Het totaal aantal vervoerde passagiers bedroeg bijna 1.150.000. De KLM voerde grote luchtkarteringsopdrachten uit o.m. in Suriname en Venezuela.

Drie Grote Figuren

Churchill, Mendés France en Adenauer

DE 80ste VERJAARDAG van sir Winston Churchill, die in de geschiedenis te boek zal blijven staan niet slechts als eerste minister van het bedreigde Engeland, maar als geestelijk aanvoerder van de coalitie der wijsheid, is geworden tot een waarlijk grootse manifestatie van geheel de vrije wereld. Nederland is daarin niet achtergebleven en in een bijzondere bijeenkomst van de beide Kamers der Staten-Generaal hebben zowel prof. Gerbrandy, die 5 jaren lang met Churchill mocht samenwerken, als de voorzitter van de ministerraad en de voorzitter van de Eerste Kamer warme en oprechte woorden van hulde aan hem gewijd.

Wat hem aan hulde van de zijde van Engeland, de dominions, Amerika en andere met Engeland nauw verbonden landen ten deel viel, is zeldzaam in de geschiedenis. Vrijwilligers zijn de laatste dagen in Londen opgeroepen om mede te helpen aan het verwerken van de geldzendingen, die als een waarlijk vorstelijk geschenk aan Churchill zijn gezonden, evenals de talloze en dikwerf meest fantastische geschenken, en de brieven, telegrammen en gedichten uit alle delen der wereld. Naar 't uiterlijk delen der wereld. Naar het uiterlijk te oordelen, is Churchill geheel over de gevolgen van de zware ziekte, die hem begin 1953 trof. Bij monde van Attlee, de leider der Labouroppositie, is hem door 't parlement zijn geschilderd portret aangeboden. Er is niet slechts over zijn bekwaamheid, zijn bijkans ontembare werkkracht, zijn dappere zedelijke moed gesproken, maar ook over zijn karakter, werkkracht, zijn dappere zedelijke moed gesproken, maar ook over zijn karakter, over zijn mens zijn, en mevrouw Churchill is daarbij niet vergeten.

Wel geheel iets anders dan bij de man, die in zijn schaduw nauwelijks kon staan, de russische eerste gedelegeerde Wysjinski, aan wie bij zijn plotseling overlijden in de assemblee woorden zijn gewijd wat zijn bekwaamheid betrof, maar geen enkel woord wat het karakter aangaat van deze man, die omhoog klom in de gunst van Stalin door tientallen van de oude garde der bolsjewiki te offeren. Malik, russisch ambassadeur te Londen, is tijdelijk de opvolger van Wysjinski geworden, maar kan hem evenmin als Gromyko in de kunst van saboteren der debatten evenaren.

„Njet"tegen Moskou.

TENGEVOLGE van de woorden, op de dag van Wysjinski's dood door Mendès France in de assemblee gesproken, moest op het laatste ogenblik de tekst van de antwoorden der drie grote westelijke mogendheden op de twee laatste russische nota's nog een weinig worden gewijzigd. Zij luidden wat de datum van 29 november betreft, reeds door het feit dat het antwoord pas op die dag werd overhandigd, absoluut afwijzend.

De drie geallieerden gaven te kennen nadere besprekingen eerst in de kring der vier ministers, daarna wellicht in groter kring, voor een algemeen europese veiligheidsstelsel te willen houden, maar slechts dan, wanneer: 1ste de parijse accoorden overal zijn bekrachtigd en de duitse herbewapening is begonnen; 2de Rusland het Oostenrijkse vredesverdrag heeft ondertekend; 3de Rusland blijk heeft gegeven toe te stemmen in vrije verkiezingen over geheel Duitsland, zonder welke een hereniging onmogelijk wordt geacht.

De tekst is, in tegenstelling met de verwachtingen na het optreden van Mendès-France te New York, eerder meer negatief geworden dan positiever. Dit heeft intussen niet verhinderd, dat te Moskou toch de conferentie is bijeengekomen; de deelnemers zijn uitsluitend de directe russische satellietstaten. Oostenrijk en Zweden hebben zich verontschuldigd, evengoed als Finland, aan hetwelk de russische vice-premier een bezoek bracht, waarbij echter Finland's aanwezigheid ter conferentie niet zou zijn ter sprake gebracht. Het klinkt ongelooflijk, maar alles kan waar zijn in het tegenwoordige Rusland, waar nu zelf de ambtenaren naar de fabrieken en de boerderijen worden gestuurd om eens te leren werken!

Merkwaardig zijn ook de onthullingen, thans gedaan over de werkelijke rol, die Beria heeft gespeeld met medewerking van Stalin's zoon; het blijkt, dat het een haar gescheeld heeft of van beide kanten waren twee zwaar gewapende divisiën op het Rode Plein en in de straten van Moskou slaags geraakt. Beria vertrouwde op zijn goed gesternte en ging, zelfs ongewapend, ter vergadering, waar hij meteen in arrest werd genomen. Toen zakte de samenzwering vanzelf ineen.

Melk en hinderlagen

MENDES-FRANCE, inmiddels uit Amerika terug, bracht de drie voorwaarden van Eisenhower voor een nieuwe conferentie der vier ministers mede, die eigenlijk nog iets verder gaan dan het aan Rusland gegeven antwoord, omdat één der verlangens van Eisenhower is, dat rekening wordt gehouden met zijn terugdringingspolitiek, in zijn redevoering van 18 april 1953 uiteengezet.

P.M.F., die doorgaat ostentatief melk te drinken en het alcoholisme Frankrijk te bestrijden, is alweer bij op weg naar Rome, tot het plegen van overleg met Scelba persoonlijk. Er dient de aandacht op gevestigd dat ondanks 't gematigd optreden van Togliatti (natuurlijk in de eerste plaats tegen de parijse accoorden gericht) deze evenals de franse communistenleiders valt onder de offer van de toorn der machthebbers te Moskou. Deze stellen hem verantwoordelijk voor wat dan toegegeven wordt, zij het ook stilzwijgend, als een falen van de sowjet politiek, gericht tegen het inderdaad snel en doortastend optreden van de westelijken.

Mendès-France heeft te worstelen met moeilijkheden in Algiers, waar ook Eypte hem blijft dwars zitten; in Tunis, waar tenslotte de regering medewerkt aan de bestrijding der Fellegha's; in Marokko, waar het bepaalde versterkte bases moet opgeven.

Daarbij komt, dat Indo-China voorzover het tot Frankrijk is blijven behoren, zich weinig gunstig ontwikkelt, Cambodja keert zich tot Amerika; in zuid-Vietnam is de politieke wanorde bijkans onbeschrijfelijk. De politici in Parijs leggen Mendès-France allerlei lagen, en nog deze week zal De Gaulle, die bezoek heeft gehad van de sowjet ambassadeur, een belangrijke rede uitspreken. Als hij daarin aankondigt, dat hij ter ere van de 10-jarige frans-russische verbintenis, die hij tot stand bracht, naar Moskou gaat, zal toch dat deel van Frankrijk, dat hem vooral na het lezen van zijn prachtig geschreven mémoires nog aanhangt, begrijpen, dat hij als politicus zozeer gefaald heeft, dat hij een gevaar dreigt te worden voor het land, welks grootheid hij tijdens Wereldoorlog II redde.

Vertrouwen in Adenauer

IN DUITSLAND duurt de politieke strijd ook voort. Adenauer kan met enige voldoening op de Verkiezingen in Hessen en Beieren terugzien. In beide landen gingen de sociaal-democraten in stemmen vooruit, vergeleken bij de Rijksdagver-kiezing van september 1953, maar zij verloren zetels. In Hessen is er geen absolute socialistische meerderheid meer. Blijven de regeringspartijen van Bonn er samen, dan kunnen zij in Hessen de regering overnemen.

In Beieren heeft Adenauer's partij stemmen verloren, bij verleden jaar vergeleken, maar haar positie versterkt, vergeleken bij de laatste landelijke verkiezingen van 1950. Van een overweldigende afkeuring van Adenauer's beleid, waarop de minister van Oorlog, hebben wel overal manifestaties plaats als hij spreekt over het nieuwe duitse leger, maar men weet dat de communisten er de hand in hebben. Blankenhorn is in Parijs, vermoedelijk om over de althans interpretatieve aanvullingen in de Saarovereenkomst te spreken.

Democraten zinnen op wraak

De 7000 Communisten in Staatsdienst een Republikeins sprookje?

NEW YORK. — Er is hier, na de verkiezingen, in nogal hoogdravende woorden gesproken over een samenwerking in het nieuwe Congres van democraten en republikeinen onderling en van deze beide grote amerikaanse partijen samen met de regering-Eisenhower. Mocht men alle vriendelijke berichten, die er zijn gelanceerd, gloven, dan zou Eisenhower het volgende jaar kunnen fungeren als de vader van een harmonieus gezin, waarin natuurlijk wel kleine meningsverschillen tussen de familieleden mogelijk zijn, maar waarin toch een ieder vooral bedacht is op het welzijn van het geheel. Kijkt men echter achter de schermen, dan krijgt men een heel wat minder idyllisch beeld te aanschouwen. Het is zelfs zo, dat de democraten, zowel van de conservatieve als van de liberale vleugel, het bloed van de republikeinen wel kunnen drinken en het ook zullen doen, als zij er de kans toe krijgen. Er is ook alle reden om aan te nemen, dat zij zich tot het uiterste zullen inspannen, om zich die kans te scheppen.

DE WOEDE van de democraten stamt uit de verkiezingsstrijd en richt zich vooral tegen vice-president Nixon, de leider der republeinse campagne. Mag men de gebroeders Alsop, de vrijwel altoos goed ingelichte „columnists" van de Herald Tribune geloven, dan is het vooral één leuze van Nixon geweest, die de democraten naar wraak doet dorsten. Deze luidt: „Ruim 95 procent van de 6926 communisten, met het communisme sympathiserenden, aan verdovende middelen verslaafden, sexuele pathologen, dronkaards en andere „security risks", die onder het veiligheidsprogramma van Eisenhower uit de staatsdienst zijn ontslagen, waren aangenomen door de regering van Truman".

Het is een feit, dat de kwestie der staatsveiligheid in de laatste weken van de verkiezingsstrijd, toen het er naar uitzag, dat de democraten grote winsten zouden boeken, door vele republikeinse sprekers als laatste redmiddel is te baat genomen en zulks niet zonder succes. Dat heeft de democraten nog meer vertoornd en zij zijn vast besloten, deze republikeinse beschuldiging op een zoveel mogelijk de aandacht trekkende wijze als een hoogst onfatsoenlijke, door politieke overwegingen gedicteerde leugen te ontmaskeren.

Met bewijzen

NU IS HET ZO, dat de democraten, aangenomen dat de republikeinse bewering een onwaarheid is, dit ook kunnen bewijzen. De meerderheid, die zij zich in Senaat en Huis van Afgevaardigden hebben verworven, geeft hun het voorzitterschap van alle congrescommissies en deze commissies hebben ieder op eigen terrein het recht de onderzoekingen in te stellen, die zij nodig achten. Eén van deze commissies, de „Senate Civil Service Committee', is speciaal belast met zaken, die de dienaren van de staat betreffen.

Het is het plan der democraten deze scommissie te gebruiken als een middel om zich schoon te wassen van de verdenking van „zwakheid tegenover het communisme" en tegelijk de republikeinen als leugenaars aan de kaak te stellen.

Voor deze commissie dan zullen naar alle waarschijnlijkheid in het komende jaar lieden moeten verschijnen als Mc Leod, een dikke vriend van McCarthy, die „veiligheidsofficier" is op het ministerie van Buitenlandse zaken, de postmeester-generaal Arthur Sommerfield, die zich meer met de communistenjacht dan met een goede organisatie van de posterijen heeft beziggehouden en Philip Young, de staatscommissaris voor personeelsaangelegenheden.

Onder het felle licht

DE DEMOCRATEN, die in stilte al een voorlopig onderzoek hebben ingesteld hopen tijdens de verhoren van deze lieden en talrijke andere getuigen te bewijzen, dat meer dan de helft van het aantal ontslagenen onder het bewind van Eisenhower is aangenomen, dat de zes of zeven aan de dijk gezette werkelijke communisten baantjes bekleedden als chauffeur, schoonmaker en kellner, dat Mc Leod welbewust verdachte elementen in dienst heeft laten nemen, om dezen later met veel tam-tam te kunnen ontslaan en tenslotte dat volgens de toegepaste methoden niemand minder dan president Eisenhower en de minister van Buitenlandse Zaken, Dulles, met het etiket „veiligheids-risico" zouden kunnen worden beplakt.

Dat alles zal geschieden onder het felle licht der televisielampen en onder de grootst mogelijke ruchtbaarheid. Want de democraten waren al meesters in de tactiek van deze verhoren, toen nog vrijwel geen mens ooit van McCarthy had gehoord.

Natuurlijk zal deze actie niet tegen president Eisenhower persoonlijk zijn gericht. Wanneer de democraten verklaren, dat zij op vele punten, vooral op die der buitenlandse politiek, bereid zijn met de regering samen te werken, menen zij dat ook wel eerlijk. Maar dat er in de toekomst sprake kan zijn van vriendschap tussen democraten en republikeinen, gelooft hier geen insider.

„ER IS NOG RECHT" RIEP UITVINDER NA VRIJSPRAAK

„Er is nog recht!" riep een 40-jarige constructeur en uitvinder van een inmiddels verouderde bromfietsmotor J.B. uit, toen hij het zaaltje van de Amsterdamse politierechter verliet.

Op de gang stak hij even later zijn duim op. „Zo'n vent!" riep hij tot de wachtmeesters En terwijl hij het gerechtsgebouw verliet, stroomden de woorden van lof voor de Nederlandse Justitie hem de mond uit, vanwege de vrijspraak die hij zojuist had gekregen.

De uitvinder had er anders bijna zelf voor gezorgd, dat de politierechter woedend en briesend was geworden. Iedereen die iets zei tijdens zijn enkele minuten durend proces viel hij irriterend in de rede, zodat de politierechter op een gegeven moment uitriep: „U bent een soort stoorzender, weet u dat, zo een van prprprprprp."

Het heeft niets geholpen, maar de rechter zag kans, zijn kalmte te bewaren. Bovendien kreeg hij er bij de uitvinder uit, waarom hij duizend gulden had ontvangen, toch steun van de WW-verzekering kreeg, en van die duizend gulden niets opgaf. „Ik had het geld van een fietsenfabriek als vergoeding van mijn onkosten voor het experimenteren met dat motortje", verklaarde B. luid sprekend en gebarend. „Ik ben geen misdadiger, ik ben geen dief, ik ben geen boef".

De directeur van de rijwielfabriek had al eerder een verklaring afgelegd waarin staat: ‚Die duizend gulden zijn inderdaad gegeven voor onkosten. Loon hebben wij hem niet betaald. En duizend gulden vergoeding was bepaald niet overdreven".

Naar de mening van de ambtenaar van de WW-wet was het wel fraude. „Hij heeft productieve arbeid verricht", zei de ambtenaar boos. „En hij heeft geen geld verdiend." vond de politierechter.

De officier wilde de directeur van de rijwielfabriek als getuige dagvaarden. „Nee", zei de rechter. Toen eiste de officier maar vijftig gulden of vijf dagen. „Ik wil recht hebben!" riep B. geschrokken uit.

De politierechter wees uitvoerig vonnis „Op de punt van een scherpe naald genomen heeft de officier gelijk, maar ik meen dat de opzet bij u ontbreekt. Bovendien bent u onbekend in het strafregister, en onbekend is bij ons hier bemind. Ik spreek u vrij"

Hoe zit dat
MET DE RUIMTEVAART?

..het probleem „ruimtevaart" staat thans weer in het middelpunt der belangstelling, omdat de door de Duitser Werner von Braun vervaardigde V2 na technische verbeteringen uitermate geschikt zal zijn voor een reis in het heelal.

..de V2 heeft een gewicht van ruim 3 ton en kan ruim 1 ton aan instrumenten meevoeren. Zijn brandstoftanks bevatten naast 3.600 kg alcohol (verdund met 25% water) en 5.000 kg zuurstof, 170 kg waterstofperoxyde en 13 kg kaliumpermangaat.

..de raketten, die bij hun start in de ruimte een gewicht hebben van 11 ton, worden door een kracht van 24 ton omhooggestuwd, waarbij per elke seconde 120 kg brandstof wordt verbruikt en na 70 seconden op een hoogte van 80-90 km en bij een snelheid van 1.6 km per seconde de tanks leeg zijn.

..de aantrekkingskracht van de aarde vermindert de raketsnelheid en op een hoogte van 175 km spreekt ook de zwaartekracht haar woordje mee, zodat de raket 5 minuten na haar start op 50 km afstand van de plaats, waar zij opsteeg, weer op de aarde neervalt.

..de maximum-hoogte, door een raket bereikt, is thans ruim 400km, terwijl de raket op een V2 gemonteerd was. Deze raketten noemt men tweetrapsraketten en men onderzoekt thans of een samenvoeging tot „meertraps-raket" mogelijk is en of men eventueel gebruik kan maken van de atoomenergie.

..een reis naar de maan, die eventueel op een van de hoogste bergtoppen rond de evenaar zou moeten beginnen, zal naar berekening ongeveer 4 dagen duren. De snelheid van de maanraket zal, om los te komen van de aantrekkingskracht van de aarde 11.3 km per seconde moeten bedragen in plaats van de huidige 2,2 km.

..de route aarde-maan, een afstand van 357.000 km zal na 350.000 seconden vliegen overbrugd zijn, terwijl de aantrekkingskracht van de maan en de aarde elkaar opheffen na een afstand van 345.000 km. Hierna zal de raket, aangetrokken door de maan, nog 50.000 seconden nodig hebben, om met een snelheid van 3 km per seconde op de maan te landen.

..bij de ruimtevaart- verenigingen hebben reeds 4.000 mensen passage geboekt voor een eventuele maanreis en men is er van overtuigd, dat een reisje naar de maan, of een der andere planeten, in de toekomst zal gaan behoren tot de gewone vacantietrips.

Commissie tot herziening van de Eilandenregeling vergaderde op Aruba

ORANJESTAD: — De commissie tot herziening van de Eilandenregeling heeft gisteren op Aruba vergaderd. Van Curacao kwamen met het eerste toestel de Curacaose leden van deze commissie en hier voegde de Arubaanse leden, de heren C. v.d. Brink en R. van Hoorn zich bij hen. Er werd des morgens en des middags vergaderd. Met het laatste toestel van de K.L.M. vertrok het gezelschap weer naar Curacao.

WERLEMAN NAAR NEDERLAND VERTROKKEN

ORANJESTAD: — Gistermorgen vertrok het U.N.A.-Statenlid, de heer A. Werleman, naar Curacao om daar de openingszitting en de beëdiging van de nieuwe Staten der Nederlandse Antillen bij te wonen. Na de midagzitting van de Staten vertrok de heer Werleman met het Hollandtoestel van de K.L.M. naar Nederland ter bijwoning van de plechtige afkondiging van het Statuut in de Ridderzaal.

MORKOS OP DOORREIS NAAR NEDERLAND OP ARUBA

ORANJESTAD: — Op doorreis naar Nederland arriveerde gistermorgen de heer E. J. Morkos, voorzitter van de K.V.P. van Curacao. De heer Morkos zal via de Verenigde Staten naar Nederland reizen om daar de afkondiging van het Statuut bij te wonen.

DR. ODUBER WEER OP ARUBA TERUGGEKEERD

ORANJESTAD: — Gistermiddag kwam, na een maandenlange afwezigheid, op ons eiland terug dr. J. Oduber, voorzitter van de A.S.U. Dr. Oduber is enkele maanden geleden voor gezondheidsredenen naar de Verenigde Staten vertrokken. Gesterkt door de lange rust kan hij thans weer zijn werkzaamheden aanvangen. Hartelijk welkom op Aruba.

VROUW MET SCHROEVENDRAAIER IN DE RUG GESTOKEN

ORANJESTAD: — Maandag in de vroege avonduren kwam mevr. E. bij de politie met de klacht, dat een zekere O. N. haar met een schroevendraaier dusdanig in haar rug had toegetakeld, dat zij daarvan een bloedende wonde aan overhield. Zij werd overgebracht naar het San Pedro Hospitaal en na verbonden te zijn weer naar huis gestuurd. Dit scheen de vrouw in kwestie echter niet te bevallen en zij ging door naar het Lago Hospitaal, waar zij eenzelfde behandeling onderging. De wonde was gelukkig niet van ernstige aard. De dader hield de politie in bewaring tot de volgende morgen. Met een proces verbaal mocht hij weer naar huis gaan.

LIONS ZORGDEN VOOR SINTERKLAASVERRASSING IN IMELDAHOF

ORANJESTAD: — Gisteravond zorgden de Lions op Aruba in het Kindertehuis Bethanië-Imelda Hof voor een welkome verrassing.

De 45 daar reeds aanwezige kinderen, voor het merendeel meisjes, dachten al dat Sinterklaas en Zwarte Piet hun huis dit jaar voorbij zouden gaan, doch groot was hun vreugde toen de Goede Sint tegen zeven uur gisteravond hen toch kwam bezoeken. De Lions hadden ervoor gezorgd, dat de aandacht van de Sint op Imelda Hof gevestigd werd en deze zeer veel goeds doende vereniging was er tevens verantwoordelijk voor, dat elk kind met een cadeautje verrast werd.

C.A. EMAN VERTREKT VRIJDAG NAAR NEDERLAND

ORANJESTAD: — Naar wij vernemen zal de heer C. A. Eman voor de A.V.P. naar de plechtige afkondiging van het Statuut in de Ridderzaal te 's Gravenhage gaan. Zijn vertrek is bepaald op Vrijdag 10 December aanstaande. De heer Eman verklaarde ons — tijdens een telefonisch onderhoud — dat hij nog voor de Kerstdagen weer op Aruba hoopte terug te zijn.

„KLEUR OP DOEK" EXPOSITIE IN TROPEN-INSTITUUT

Hoe in de tropen verschillende methoden voor het kleuren en verven van weefsels worden toegepast kan men zien op de tentoonstellin „Kleur op doek", die tot 14 Februari 1955 in het Koninklijk Instituut wordt gehouden. Naast een 1200 jaar oud beschilderd lijkkleed uit Peru is er ook een inzending van een Nederlandse huisvrouw die door het „uitsparen" van allerlei figuren met een gewone lap stof prachtige effecten wist te bereiken. Hiermee laat de tentoonstelling zien, dat deze uitsparingstechniek weliswaar uit de tropen afkomstig is, maar dat het ook door iedereen op eenvoudige wijze kan worden beoefend.

U kunt bijvoorbeeld een wit lapje nemen, daar een draad op een door u zelf te bepalen manier doorheen rijgen, de draad vervolgens strak aantrekken, zodat u een „prop" krijgt, deze daarna in een verfstof dompelen, het geheel laten drogen en de draad er ten slotte uithalen. Het resultaat kan dan een aardig kleedje zijn, waarin de plaatsen van de draad niet door de verf zijn aangetast.

De tentoonstelling bevat collecties van het museum voor volkenkunde uit Bazel, het museum voor land- en volkenkunde uit Rotterdam, en verschillende particulieren, terwijl ook de Nederlandse industrie met enkele werken is vertegenwoordigd. Men hoopt vooral de jeugd naar het museum te kunnen trekken om met deze op het doek gebrachte levensbeschouwingen van mensen in de tropen kennis te maken.

ARUBAANSE COURANT
Uitgeefster: Arubaanse Drukkerij en uitgevers & Publiciteit Mij. N.V. Awakatistraat 2, tel: 1116, Oranjestad. Directeur-Hoofdredacteur: G.J. Staartjes Abonnementsprijs Fl. 2.50 per maand bij vooruitbet.
Gedrukt bij Drukkerij „De Stad" N.V.

Agenda voor heden:

Woensdag 8 December 1954

De Veer Theater: 20.30 „The secret of convict lake"
Rialto: 20.00 „The scarlet spear" 18.00 „Radar man from the moon"
Cinelandia: 20.00 „Wild horse ambush"
Principal: 20.00 „Darling how could you"

APOTHEKEN
Nacht en Zondagdienst wordt waargenomen van 4 tot en met 10 December door
Oranjestad: „Botica Oduber"
San Nicolas: „Botica San Lucas".
VROEDVROUW-, ZIEKEN- EN KRAAMVERPLEEGSTER
Zuster M. v.d. Mark, tel. 1557, Rondweg Oranjestad.
Luchtpostsluitingen
Antigua: Woensdag 16.00 en Vrijdag 14.00 uur.
Bonaire: Maandag en Woensdag 16.00 uur Woensdag 9.00 uur en Zaterdag 11.30 en 16.30 uur.
Br. Guiana: Dinsdag 16.00 en Vrijdag 14.00 uur
Canada: Maandag en Woensdag 9.00 uur Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Colombia: Maandag, Donderdag, Zaterdag 16.00 uur
Costa Rica: Maandag en Zaterdag 16.00 uur
Cuba: Maandag, Woensdag, Donderdag en Vrijdag 16.00 uur
Curacao: Maandag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Vrijdag 16.00 uur Dinsdag en Zaterdag 11.30 uur, Woensdag en Vrijdag 9.00 uur, Donderdag 13.30 uur.
Europa: Vrijdag 9.00 uur, Maandag, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Panama: Maandag, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Pto. Rico: Maandag 14.30, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur.
Sto. Domingo: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
St. Maarten: Woensdag 16.00 uur
Suriname: Dinsdag en Zaterdag 16.00 uur
Trinidad: Dinsdag 16.00 en Zaterdag 11.30 uur
Venezuela: Dinsdag en Donderdag 13.30, Maandag 14.30 en Woensdag en Vrijdag 14.45 uur Zaterdag 15.00 uur
Ver. Staten van Noord Amerika: Maandag Woensdag, Vrijdag 9.00 uur, Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag 16.00 uur Woensdag en Vrijdag 14.00 uur.

RADIO KELKBOOM
Dinsdag 7 December 1954
5.30 Kinderuurtje
6.03 Muziek (reclame)
6.15 Voor de jarigen
6.30 Dinermuziek
7.00 Nieuws in 't Pap.
7.15 Muziek (reclame)
7.20 Programma van Kan N.V.
7.45 Nieuws
8.00 Muziek (reclame)
8.15 Colgate Peat Co. presents „El pecado de ayer"
8.30 Peticiones
8.55 „Nederlands Commentaar"
9.00 - 10.00 Programma verzorgd door Cultureel Centrum Aruba
Woensdag 8 December 1954
11.30 Muziek (reclame)
12.00 Lunchmuziek
12.25 Nieuws
12.40 Programma van Aruba Trading Co.
12.55 - 1.30 Muziek (reclame)

Openingsuren Openbare Leeszaal en Boekerij:
Oranjestad: Leeszaal dagelijks van 9 tot 12 en van 2.30 tot 5.30: bovendien Dinsdag- en Vrijdagavond van 7 tot 9 uur. Uitleen dagelijks van 2.30 tot 5.30 uur en Dinsdag- en Vrijdagavond van 7 tot 8.45 uur. Zaterdagsmorgens ook. Zaterdagsmiddags tot 5 uur
San Nicolas. Uitleen, elke Dinsdag en Vrijdag van 2.30 tot 5.30 uur 's-avonds.

PAGINA TRES

SRA. VEENHUYS LO PAPIA NA RADIO TOCANTE P. B. F.

Nos kier avisá nos lectornan cu Señora Veenhuys lo papia awe nochi tanto na Radio Voz di Aruba como na Radio Kelkboom tocante di e fonds Prins Bernhard over di cual nos a skirbi ayera. Sra. Veenhuys lo duna un explicacion cual sorto di trabao e fonds lo haci y con ta e medionan mas facil pa pueblo Arubiano por contrubuí pa juda e Fnods Prins Bernhard. Na Radio Kelkboom, Señora Veenhuys lo papia 6.45 or y Voz di Aruba 7.00.

PREMIONAN GORDO DI LOTERIJBOND FORTUNA

E premionan gordo di Loterijbond Fortuna, cual a hunga dia 7 di DECcember 1954 ta lo siguiente:

1. Premio	**3931**	**(na Aruba)**
2. Premio	**2539**	
3. Premio	**19636**	**(na Aruaba)**
4. Premio	**17006**	
5. Premio	**12278**	

E tres premionan especial a cai riba numero: **12470** **20781** **18076** **(na Aruba)**

PROBLEMA EN PUNTA CARDON

Con motivo de ciertas publicaciones aparecidas en estos dias en la prensa de Caracas y del interior en relacion con problema confrontado por los habitantes del barrio ,La Botija", en la poblacion de Punta Cardon. Peninsula de Paraguana, la Compania Shell de Venezuela formuló ayer las siguintes declaraciones:

—La Compania no tiene interes alguno en adquirir los mencionados terrenos y lo ha hecho saber asi a los interesados.

—La Compania desea poner de manifiesto, categoricamente, que no existen filtraciones de sus tanques en la Refineria Cardon.

—Todos los aspectos del problema de los referidos habitantes son del perfecto conocimento de las autoridades competentes, incluso el Ministerio de Minas e Hidrocarburos.

—Aunque no incumbe a la Compania opinar sobre un asunto que es de la competencia de las autoridades sanitarias, la conveniencia o no de construir instalaciones sanitarias en dicha region esta directamente relacionada con la presencia de agua a muy escasa profundidad del nivel del suelo.

„El Universal"

SANTA MARTA Y GAVILANES ESPERAN AL CUBANO VARONA

Santa Marta anució ayer que el infilder cubano Orlando Varones, del que se ha dicho jugará con Gavilanes, está siendo esperado por ellos, que ya le envinron dinero para sus gastos de salida desde La Habana.

Varon sustituirá en el club samario, según expresó un dirigente, al pitcher How Rodemoyer, quien fue dado de baja anteayer y quien ya debe encontrarse en los Estados Unidos.

Varona es el mismo que jugara una temporada con el "Venezuela" de Yanes, aqui. Era su primer año en profesional y dio un buen rendimiento al club patriota. Santa Marta espera que Varona se desempeñe en forma similar a su compatriota Pablo Garcia y dé asi una lección a los players americanos del club.

Si Santa Marta consigue un lanzador que anda buscando, Varona se quedaria por Benson. El Gavilanes entretanto, confia en que jugará con ellos

Boda na Savaneta

Dia 1 di December Sr. Jose B. Croes a contrae matrimonio cu Srta. Olivia M. Pieters. Nos ta desea Sr. y Sra. Croes hopi, hopi felicidad den e bida cu nan a scohe.

Los escandalos de la familia Gabor

HACE olgunos meses lo octriz de cine Zso Zso Gobor llomó o los reporteros de Hollywood o su suntuoso cosa de Beverly Hills. Los recibió con un ojo omorotodo informando que se debio o que el notorio deportista, „playboy" y cazo-fortunos Porfirio Rubiroso lo habio golpeodo, momentos antes de partir hocio Nuevo York o casorse con Borboro Hutton. Duronte vorios semonos Zso Zso ocupó los primeras plonos de los periódicos en todo el mundo. incluso llegó o poner de modo el usor un ojo cubierto. Ese suceso fué un nuevo eslobón en uno cadeno de escondolos que le ho dodo renombre internacionol a Zso Zso Gobor. Lo fomilio no se le quedo atros. Jolie, la madre y Mogdo y Evo, sus hermonas, son, hoy en dio, un conjunto bien conocido de vampiresos que hon sobido convertir sus encontos en uno renta estoble.

Tomemos primero a Eva. Tiene un enorme edificio de apartamentos en Park Avenue y un palazzo modernizado, donde vive, en Nueva York. Su fortuna se estima alrededor del millón de pesos. Jolie es propietaria de una cadena de tiendas de ropas y joyas muy acreditada, ademas de su mansión en Nueva York y una enorme finca en Long Island. Magda es la mas pobre de las tres. Zsa Zsa tiene una gran residencia en Manhattan y una villa de $ 400.000 en Beverly Hills, cerca de Hollywood.

Hace unos años escasamente las cuatro Gabor eran unas infelices inmigrantes. Solo contaban con un factor a su favor: su belleza. Y lo pusieron a trabajar. El resultado no puede ser mas halagueño. Pero la verdadera historia de las Gabor comenzó hace sesenta y tres años en Hungria.

La Doncella y el Teatro

El 29 de septienbre de 1891 en un modesto barrio residencial de Budapest les nació una niña a Fanny Reinherz y José Tilleman. Apenas la niña tuvo uso de razón se cambió el nombre de Fanny Tilleman Reinherz por el mas distinguido y eufónico de Francesca de Kende Renault. Con el tiempo sus amistades la bautizaron con el apodo de Jolie (Linda en francés).

A los 17 años conoció a William Gabor, propietario de un puesto de frutas en el mercando de Budapest. Por aquella época Jolie ya tenia un plan muy bien trazado para su vida. Cuando Gabor le propuso matrimoni, ella recuerda haberle dicho: „Esta bien, querido. Me casaré contigo y nos divorciaremos inmediatamente. Yo quiero ser actriz, pero una doncella no tiene las menores posibilidades de triunfo en los escenarios de Budapest".

Gabor aceptó concederle esta patente de corso pero una vez casados hizo todo lo posible por retener a Jolie y lo logró. Magda, Zsa Zsa y Eva nacieron con intervalos de dos años. Tienen en la actualidad 41, 39 y 37 años respectivamente. En 1918 Gabor logró un buen negocio y construyó un chalet en Budapest.

El mundo de los Negocios

Las niñas comenzaron a crecer y Jolie decidió poner una casa de modas. Parece ser que esta casa de modas era mas visitada por los caballeros que por las damas. Lo cierto es que William Gabor pidió el divorcio de Jolie.

Durante la Segunda Guerra Mundial el negocio de joyeria y modas de Jolie tuvo un espléndido florecimiento, pero una indiscreción cometida por Jolie con un alto oficial aleman le costó a la familia el tener que refugiarse en la embajada portuguesa. Poco después salió para Lisboa y en 1945 entró en los Estados Unidos.

Alli amplió su negocio creando la razón social de Jolie Gabor Inc. y abriendo establecimientos en Palm Beach, Beverly Hills, Southampton, Paris y la Quinta Avenida de Nueva York. Una noche, al salir de un resturant, se fijó en el cajero que le cobró la cuenta: un joven apuesto y atlético. Su nombre era Peter Christmas. Dos meses mas tarde Jolie se casó con él y tres años despues se divorció.

Ahora ella se queja de haberse dejado llevar por un arrebato sentimental. El matrimonio con Christman le salió bastante caro. A pesar de sus sesenta y tres años Jolie esta próxima a casarse con un viejo millonario llamado Paul Virag.

Recortes de Periódicos por Libras

Magda es la que menos se ha destacado de las tres hermanas. Casi siempre ha permanecido junto a la madre secundandola en sus empresas. Recién ilegada a los Estados Unidos trató de entrar en el teatro. Eran tan escasas sus habilidades que en todas partes eran rechazada. Hasta que un dia encontró un productor dispuesto a darle un papel en una obra de Forence Molnar que iba a ponerse en Broadway.

Poco antes de salir a escena Magda confesó muy nerviosa que ella no sabia actuar.

—„Eso lo se yo desde el principio, —le confesó el productor—. Lo unico que quiero es que salgas a escena.

Magda salió, se paseó por la escena, dijo unas breves lineas y salió disparada. Aquello fué suficiente para interesar al publico debido a su extraordinaria belleza y elegancia.

Cuando al dia siguiente le llegaron los recortes de periódicos que hablaban de su hermosura Magda no los leyó, se limitó a ponerlos sobre la pesa del baño y pareció satisfecha. Desde entonces en la familia Gabor se ha puesto de moda no leer la prensa para saber si es favorable o adversa; simplemente pesan los recortes: a mas libras mayor el éxito.

Desde aquellos dias las Gabor han renunciado a tener un agente de prensa; se han convencido de que todos los publicistas que conocen son meros aficionados comparados con la capacidad de ellas.

Eva y el Oro

La mas pequeña de las Gabor es Eva, y también la mas rica. La familia sabe de su tacañeria que llega al extremo de prestarle dinero a la madre y a las hermanas haciéndolas firmar pagarés.

Eva fué la que primero se acercó a Hollywood. Alli se casó con un masajista y se divorció para casarse con uno de los mayores propietarios de California. Se divorció nuevamente para casarse con el dueño de uno de los mas gigantescos rascacielos de Nueva York.

Pero eso fué hace tiempo. Eva ya se ha divorciado y esta siendo cortejeda por el heredero de una fortuna inmensa invertida en el negocio de las conservas. Todos estos divorcios le han producido a Eva sus dividendos. Ella confiesa con aire inocente que su unico entretenimiento es coleccionar oro. Su palacete de Manhattan esta atestado de objetos de oro. Hasta la cadena de su perro Weimaraner es del preciado metal.

La Sensacional Zsa Zsa

Sin lugar a dudas la mas hermosa, escandalosa y calculadora de las Gabor es Zsa Zsa. Hasta su propio nombre es un recurso efectista. Fué bautizada con el sencillo nombre de Sara, que ella cambió por Zsa Zsa.

El primero de los escandalos de Zsa Zsa tuvo lugar en 1933, cuando se postuló para el reinado de belleza de Hungria. La pequeña y apetitosa rubia convenció a Jolie, su madre, para que diera una serie de fiestas en honor de los miembros del jurado. En esas fiestas Jolie, Zasa Zsa y hasta Eva y Magda flirtearon con los jurados de una manera tan descarada y abierta que las madres de las demas candidatas formaron un comité para impedir que Zsa Zsa ganase por malas mañas.

El comité logró su cometido y Zsa Zsa fué descalificada, pero el alboroto que armaron las Gabor aun se comenta en Budapest. Zsa Zsa se casó con un rico diplomatico turco y estuvo viviendo en Ankara durante algun tiempo. Después de un viaje a la India se divorció y fué a Hollywood, a reunirse con su hermana Eva. Entonces ocurrió el acontecimiento que hizo que las Gabor tomasen categoria de primera plana.

El Hotelero y la Vampiresa

Como tantas otras modelos de Hollywood Zsa Zsa fué invitada a una de esas fiestas en las que todo el mundo acaba desbocado tirandose en la piscina. Alli le presentaron a un amable y simpatico caballero que bailó con ella varias piezas. El interés de Zsa Zsa aumentó cunado le informaron que su pareja era Conrad N. Hilton, el famoso dueño de la mas grande cadena de hoteles del mundo.

En medio de un vals Zsa Zsa se retuvo y mirando fijamente a Hilton le dijo: „Usted me es muy agradable. Creo que estoy enamorada. Me casaré con usted". Hilton soltó una carcajada ante este arranque de sinceridad y dijo que ese era el mejor chiste que habia oido en su vida. Tres semanas mas tarde se celebró la boda de Zsa Zsa y Hilton.

Con un hombre del dinero y la influencia de Hilton respaldandola las excentricidades de Zsa Zsa no tuvieron limite. Pronto las cuatro Gabor se pusieron a la sombra del poderoso hotelero, que se limitaba a sonreir cuando lo enteraban de las travesuras de su esposa. El buen caracter de Hilton fué lo que permitió progresar a las Gabor.

Gritos y Bofetadas

Estando en un cabaret, una noche Zsa Zsa se acercó a la famosa cantante Hildegarde, en el momento en que hacia su numero y la emprendió a bofetadas con ella. Unos dias mas tarde Louis Ritter, un conocido modisto, atacó en publico a Zsa Zsa.

El 22 de abril entró en el „Twenty One" con la nariz vendada. A los columnistas de chismes que le preguntaron les dijo que venia de Washington donde acababa de tener un altercado con una de las prominentes damas de alli y dió su nombre a la prensa. Esto, desde luego, era una mentira y la dama aludida le pagó a unos detectives para que averiguaran la causa del vendaje.

Dias mas tarde todo el mundo conoció la verdad: a Zsa Zsa le habian practicado una operación de cirugia plastica para mejorarle la forma de su nariz. El 26 de abril Zsa Zsa llegó a „El Morocco". Se sentia inquieta y le pareció que algunas personas se reian de su nariz nueva. De repente se subió en una silla y comenzó a lanzar botellas de champan al aire.

Una persona afectada por las locuras de Zsa Zsa consiguió un mandamiento judicial para que la recluyeran en un sanatorio bajo observacion psiquiatrica. Zsa Zsa se escapó del sanatorio y estableció una demanda por un cuarto de millón de pesos a los responsables de su reclusión. A su vez ella fué demandada por su abogado porque no le pagó sus honorarios por servicios profesionales, ayudarla a escapar "y consejos dados para mejorar sus relaciones con los hombres", segun decia el acta.

Objetivo Logrado y Nuevo Divorcio

Parece ser que todos estos escandalos eran arreglados por Zsa Zsa antes de que sucediesen, pero con ello estaba logrando su objetivo: convertirse en la mujer mas comentada de los Estados Unidos. Su nombre estaba perpetuamente conectado a las columnas de chismes y a la santa y puritana indignación de los circulos sociales y conservadores.

En una noche de septiembre, mientras dormia en su apartamento de Nueva York entró un ladrón en su apartamento de Manhattan y el robó joyas, regalo de Hilton, por valor de $121,000. Esto determinó a Conrad Hilton, que hacia tiempo que no veia a su esposa, a pedir el divorcio.

Zsa Zsa pidió diez millones de dólares por el divorcio pero los astutos abogados de Hilton consiguieron que la Corte ordenara el pago de $35.000 en efectivo mas el pago de una renta mensual de $2.000 y seis meses de residencia con todos los gastos pagos en el Hotel Plaza de Nueva York propiedad de Hilton.

Apenas se mudó al Plaza Zsa Zsa mandó a botar todos los muebles de su suite y compró piezas Luis XV auténticas por valor de $25,000 y envió la cuenta a la gerencia del hotel.

Holywood, Sanders, Gabor y Rubirosa

Cuando transcurrió el plazo de seis meses Zsa Zsa se mudó nuevamente a Hollywood. Alli conocio al actor George Sanders y se casó con él. Por medio de unos amigos le fué presentado el director John Huston y valiéndose de sus mañas Zsa Zsa consiguió que le dieran un papel importante junto a José Ferrer en la pelicula "Molino Rojo" que estaba en preparación.

A pesar de su frialdad calculadora se dice que Zsa Zsa es la mas noble y sentimental de las Gabor. Es la unica que le envia dinero a su padre William Gabor, que vive todavia, modestamente, en Budapest. Lo que viene después ya es conocido de todos, el "affaire" Rubirosa, el divorcio de Sanders, su trabajo en Hollywood y su dedicación a su hijita Francesca Hilton.

Este cuarteto de Budapest ha logrado mas cintillos sensacionalistas que ninguna otra vampiresa internacional. Las Gabor siguen aumentando su ingresos y haciendo el amor con una caja contadora al lado. Como bien ha dicho Jolie: „Nosotras hemos comprendido que lo mas importante en la vida es el amor.... después del dinero".

("Bohemia")

MAMIE TA HABRI BAZAR DI IGLESIA

Sra. MAMIE EISENHOWER, esposa di Presidente di Estados Unidos, ta admira un popchi cu Sra. Alfred Barrett, president di e comite di bazar cu a ser organisa na National Presbyterian Church di Washington, ta presente. E esposos Eisenhower ta miembro di e Iglesia aki.

CHINA ROJA REORGANIZA SUS TROPAS PARA "LIBERAR" EL SURESTE DE ASIA

HONG KONG: — La China comunista esta reorganizando su ejército con nuevos reclutas, a los cuales se hace creer que su principal misión es „liberar" al Asia del sureste.

Esta teoria es fuertemente grabada en las mentes de los jóvenes soldados, llamados al servicio para reemplazar a los veteranos mayores de treinta años, y segun dicen fuentes autorizadas, es la obra del propio jefe del régimen comunista, Mao Tse-Tung.

Tal actitud contradice la politica anterior de Mao; uno de los mas fuertes argumentos de los comunistas chinos era el de que cuando llegaron al poder no llamarian a las armas a nuevos soldados, como lo habian hecho los nacionalistas.

Otro de sus argumentos era que tampoco impondrian nuevos impuestos a la agricultura, pero han sido elevados a niveles insospechados.

Segun noticias fehacientes, el gobierno comunista chino ha llegado a la conclusión de que no puede atenerse a los voluntarios para conservar su poderio militar. Las enormes bajas sufridas por sus tropas en Corea impresionaron profundamente al pueblo chino y el numero de voluntarios se redujo considerablemente.

Los datos oficiales chinos dicen que han sido llamados al servicio cuatrocientos cincuenta mil jóvenes de 18 a 22 años, los cuales completaran su entrenamiento en febrero próximo; pero se sabe que el numero es realmente mucho mayor, calculandosele en un millón.

Como jefe del consejo nacional de defensa Mao es quien mantiene el control sobre las fuerzas armadas de la China comunista. El nuevo ministro de defensa, general Pang Teh-Huai, que hasta hace poco era comandante de las fuerzas chinas en Corea, es uno de sus mas intimos colaboradores. El nuevo jefe de estado mayor es el general Su Yu, a quien Mao recomendó para tal cargo. Hasta hace poco era jefe del estado mayor del tercer ejército, estacionado en el este de China, y sub-comandante del mismo.

("El Universal")

TEMBLOR DE TIERRA EN CIUDAD BOLIVAR

Leimos en „El Universal" que el sabado en la tarde se sintió un fuerte temblor de tierra en Ciudad Bolivar en tre las 2 y 2 minutos de la tarde y las 2 y 4.

El movimiento sísmico fue sensible también en las poblaciones de Upata, Guasipati, El Callao, Tumeremo y gran parte del Estado, según el mensaje telegráfico recibido ayer tarde en nuestra redacción.

A continuación transcribimos texto de dicha comunicación transmitido por nuestro colaborador Ernesto Sifontes: CIUDAD BOLIVAR, diciembre 4 de 1954: — Para EL UNIVERSAL. — Fuerte temblor sacudió la ciudad entre 14,02 y 14,04, onda viniendo naciente varias intermitencias, trepidación de techos, crujir de puertas y ventanas, mucha gente asustada, ninguna novedad; también fué sentido en Upata, Guasipati, El Callao, Tumeremo y todo el interior.

Ernesto Sifontes
(Estación Meteorológica) 3 p.m.

„AZUCENA"

Traduci pa Tujuchi

„Pero.." Sus a bisa net momento cu el a ser interrumpi pa Sir Antonio Brown, cu awor a acerka e dos namoradanan.

„Esai no ta husto, captan Siegfried'," el a bisa. „Mi ta opone na semehante monopolio". Pero awor aqui e captan no tabata dispuesto na haci chanza, pasobra su amor tabata un asunto di bida of morto.

Azucena awor masha confus a cuminza ta papia cu Sir Brown pa drecha e asunto.

E escena aqui a tuma luga na castillo di Belgrave riba un dia cu lady Nelly a 'envita su amigonan pa un banquete i un baile. Captan Siegfried a logra separa Azucena dje invitadonan cu tabata rondone cu tur sorto di caricias i atencion. Pero su competidornan no a perde foi bista.

„Senjorita, ta haci net tres dia cu b'a priminti na balia un wals awe nochi cu mi", sir Brown a bisa acercando Sus. „Mi por a comete cualquier falta quizas cu a haci mi indigno dje previlegio ai?"

„No. Absolutamente. Di ningun manera Nos lo bam balia qui ora cu bo ta desea".

I aunque cu Azucena su cara a coloriza manera candela i cu casi su curazon por a bula sali foi su pecho, el a sabi di disimula su emocion. Su sentido moral a avise cu e tin di cumpli cu su promesa.

„Pues, complace mi un pieza. I larga nos bam balia lihé, pasobra captan Siegfried ta tene warda bo dilanti cu asina severidad, cu e n' ta permiti ningun hende na yega den bo cercania......"

Den un dje vueltanan dje wals aqui cu nan tabata haciendo, Sus a observa e captan quende tabata tur di malo. E hoben a suspira, pensando cu awe nochi lo no tabatin paz mas p'é.

Captan Siegfried tabata terible jaloers riba Sr. Brown i e tabatin su motibo, pasobra e homber aqui no quier a quita foi lado di Sus i e tambe loco cu Sus i como donjo di haciendanan grandi i enorme fortuna, e tabata dispuesto na ofrece tur esaquinan na Sus pa un solo palabra di speranza.

Ora cu e wals a caba, Sr Brown a hiba Sus na e salon di pintura, cu pretexto pa e bai mira e ultimo cuadronan cu lady Nelly a caba di ricibi. Lady Nelly tabata goza den su mes mirando Sus ta camna de brazo cu Sir Brown, pasobra awor el a quere cu su deseo lo ser cumpli, pasobra e Sir aqui tabata net un dje personanan cu e tanta a mira den su sonjo como heroë di su sobrina bella.

Ora cu nan a bolbe den e salon e orquesta tabata tocando; aya nan a contra cu e captan, quende tabata masha queto. Sinembargo Sir Brown su bistanan no a hera esaqui.

Den un momento cu Sir Aquiles a retira algun paso p'e papia cu un otro persona, e captan a acerka Sus..

„Quita foi e homber ai", el a bisa na boz baho. „Mi ta desea di papia cu bo".

„Spera un minuut, pasobra m'a primintlë di busca un cierto pieza di canta".

„Ma cu e n' sa canta".

„Awor ta cual di dos lo mi quere? Ta bo of t'él"

„Ya m'a comprende tur cos. Awe nochi ta Sr Brown sol bo tin tempo p'é. Bo n' ta stima mi senjorita. Majan mi ta bai pa semper foi e luga aqui."

Sus no por a contesta nada pasobra su pareja tabata bolbiendo.

Despues di un rato lady Nelly a roga captan Siegfried pa esaqui canta algo. Hamas Azucena a lubida e gravedad cu cual e hoben a mir'é ora cu nan a sinta hunto na piano. Tabata manera su wowonan quier a bisé: „Esaqui ta pa bo".

E captan a canta un balada preciosa cu a impresiona Sus masha tanto, pasobra awor no tabata importa ningun dje personanan aqui, hasta ni lady Nelly mes tampoco. Loque tabata importe awor tabata e captan, quende tabata cantando cu su existencia a queda ruina pa culpa di un muhé ingrata. Cuanto amargura tabata consisti den e frasenan aqui. Un dje coupletnan tabata asina:

Nada mas no a resta di mi ansioso speranza
Sino solamente odio i sed di venganza
Tur bo sonrisa, muhé i promesa ta enganjo
Bo a sembra e triste tumba di mi fatal desenganjo.

No. no; lo e demonstr'é cu e n' ta coqueta i cu su sonrisanan ta leal. Realmente su hacimento di jalurs no ta husto, pasobra hustamente den e momentonan aqui Sus tabata odia Sr Brown mas tanto qu nunca i lo e quier a ofrece su bida pa e por a separa di su lado i complace e oficial jalurs.

„Bunita musica i bon boz", Sr Brown a bisa. Captan Siegfried ta un excelente tenor. Pero su palabranan ta un poco sentimental di mas. Bo n' ta quere tambe, Sus?"

Sus tabata tembla di impaciencia i no tabata sa quico e responde.

Lady Nelly tabata goza mira Azucena na braza di Sr Brown; Lady Forbes tabata liber di su vigilancia riba Azucena i tabata manera cu Sr Brown tabata sintié awor den su gloria i no quier a muf foi banda di e mucha muhé. Pero ta quico e homber aqui tabata suponé anto cu semchante persiguicion? Ta idea di bolbe balia cuné l'é tin anto? Ta sina ciego i estupido e ta anto cu e n' ta mira cu e tabata martirizando Azucena?

„Balia trobe? No," e mucha muhé a responde. Mi ta sinti mi masha cansa i mi ta desea di descanza. Bo por solicita un otro pareja".

Sir Brown a sintië obliga di acepta Azucena su negacion, quende a bai sinta den un otro sala sperando aya riba e captan.

Ta sigur cu e tambe lo bin busque awor cu e t'asina rabia? Pero ta qui malo el a haci e captan? El a balia cu Sr Brown pa motibo cu e tabata obliga na haci esai p'e cumpli cu deber social i no parce e homber aqui aunque cu enberdad e tin fortuna i titulo ta merece su atencion.

Poco poco e hendenan a cuminza ta bandona e salon. Lady Nelly a bai hunga carta cu un colonel, mientras lady Forbes a sigui pa un otro sala. Den e sala a resta awor solamente captan Siegfried cu tabata toca piano i dos enamorado. Pero esaquinan como si fuera nan tabata compronde cu nan presencia no tabata desea ai e momento aqui a bandona e sala tambe.

Porfin Sus i Captan Siegfried a queda solitario. E mucha muhé a queda mir'é. pero esnya tabata mira pa malo un otro banda.

„Captan Siegfried"

Tendiendo su nomber menciona e captan a bira cara lihé, como si fuera e tabata sorprendi di presencia di Azucena.

„Bo ta yama mi, Senjorita?"

„Si; mi ta quere cu ta pasobra bo tabata sinta asina leu bon' tende mi bon".

„Mi tin miedo di acerka bo pa mi no stroba puesto di Sir Brown."

„Esaqui no ta puesto di Sr Brown, pero di bo. Bin ocup'é".

I poco poco e oficial a camna acerka Sus confus manera un mucha chiquito.

„Quico ta nifica e versonan tristo cu b'a caba di canta un rato pasa, Captan? Ta pa bo mes b'a canta e cancion?"

„Sin duda. Acaso b'a quere anto cu ta mi t'é prome victima di un muhé ingrata?"

„I ta quende bo ta meen cu e muhé ingrata?"

„Abo Senjorita, abo mes cu a destroza mi curazon".

„Ami a destroza bo curazon?" e hobencita a sclama cu lagrima na su wòwo. „Foei Captan Siegfried. Com bo ta tribi na menciona un tal palabra cu mi foi bo boca? Ta un delito anto cu mi balia cu Sir Brown?"

„Ai Azucena. Loque mi a caba di bisa no ta para na mi man", e captan a bisa arrepenti. „Mi tin rabia riba mi mes. Ta duel mi masha cu mi mester a papia di tal manera cu bo. Mi ta un estupido jalurs. Pero falta ta bini dje amor sin limite i loco cu mi ta profesa".

„Anto amor no ta bon pa hombernan aspero i jalurs. Bo trato pa cu mi tabata de lo demasiado rudo, captan, sin motibo pa hustifica bo conducta censura."

„Si, si. Bo ta un angel i ami.... mi ta tur cos contrario. Pero m'a sufri asina tanto e anochi aqui, Sus. Mi tabatin firme proposito di hui bai **sin bolbe mas i di mata mi curpa of** cosnan por estilo".

I paquico?"

Mas i mas e captan a cuminza acerka e mucha muhé awor. E tabata saborea e dushi olor di rosa cual Azucena tabatin den su man.

„Ai..... bo tabata desgarrador", e hobencita a bisa. I na boz dulcisima el a bisa:

Oh, curazon, mi curazon
Paquico bo ta sclama, cu qui razon?
Acaso anto ta bo sol riba mundo
A yega di experimenta amargura profundo?

I despues di a bisa verso aui e mucha muhe a continua:

„I b'a canta e versonan aqui queriendo cu mi n' tabata comprende cu ta pa mi b'a canta nan? Di suerte cu mi n' ta un coqueta sin curazon; hamas mi a practica coqueteria".

„No Azucena, mi n' ta pensa asina. Ni tampoco mi a meen loque mi a pronuncia, pasobra si en realidad bo tabata un coqueta, anto hamas lo mi por a stima bo manera mi ta stima bo awor."

„Ta paquico b'a aplica anto tal cancion?"

„Pasobra.... pasobra mi ta loco di amor. Mi tin sigur cu hamas na mundo un homber por a stima un muhé manera ami ta stima bo. Oh, Azucena, mi adorada, ripiti mi cu bo ta stima mi trobe".

E ta sigui.

IN DUITSLAND HOUDT DERDE DIVISIE NEDERLANDSE REPUTATIE HOOG

SENNELAGER.— De Nederlandse troepen hebben de laatste jaren in West-Duitsland een reputatie opgebouwd. Een reputatie namelijk van marsdiscipline en marsveiligheid. De derde divisie, die thans in Duitsland oefent, heeft deze reputatie hoogegehouden, ook door met al haar voertuigen zonder een enkel ongeluk op hun plaatsen van bestemming aan te komen.

Het enige ongeval betrof een grote kraan van de genie, die veertien meter naar beneden van de autobaan duikelde, doordat de chauffeur oververmoeid was. De man zelf moest uitgezaagd worden maar had overigens practisch geen schrammetje. In de cabine van de kraan kan namelijk maar een man zitten, en dit was over deze afstand (naar Sennelager bijvoorbeeld is het van Utrecht uit 400 KM) een handicap die toch wel wat zwaar was. Deze reputatie van veiligheid, spreekt te meer, als men weet, dat 80% van de chauffeurs die voor herhaling opkomen in het burgerleven niet achter het stuur zitten, en in jaren geen stuurwiel hebben aangeraakt. Wel zijn de chauffeurs voor het vertrek nog aan een kortetest onderworpen, en daarbij is 50% afgevallen en naar de chauffeursschool verwezen.

Het was dan ook geen wonder, dat de commandant van de divisie, generaal-majoor J. G. Warringa ook over het rijdend personeel zeer tevreden was, en zijn prestatie „fantastisch" noemde. Dat al het materiaal op de plaats van bestemming aangekomen is, is mede een compliment voor het onderhoud ,want er zijn zelfs wagens bij die de slag bij El Alamein nog hebben meegemaakt, en na de oorlog van de Engelsen zijn overgenomen. Het legerprogram voorziet uiteraard in de voorziening van nieuw materieel. Binnen afzienbare tijd zal het oude materieel dan ook zijn opgeruimd, zo zei de generaal Warringa.

Voorlopig moet men echter nog met een manco aan reserve opereren, en dat is iets dat speciaal bij oefeningen als deze aan het licht kwam. Een onderdeel van de derde dicisie is overigens per trein naar Duitsland gekomen.

De stemming is goed, is een phrase die door legercommandanten snel gebruikt wordt, doch bij de manschappen zelf hebben we dezelfde klank vernomen. Een punt is er echter, dat niet tot ieders tevredenheid, dat is het punt van gesprek in de avonden dat de mannen in hun tenten, waarin zij in Sennelager gelegerd zijn, bijeenzitten. Dat is het punt van de loonderving. Gehuwde militair die voor herhaling opkomen, krijgen kostwinnersvergoeding, ongehuwden niet. De kostwinnersvergoeding dekt in de meeste gevallen vooral bij de soldaten, niet altijd het loonbedrag dat zij in de burgermaatschappij ontvangen. Vele grote maatschappijen (maar lang niet alle) betalen vaak de man het verschil bij, maar van bijvoorbeeld een kleine bakker die zijn knecht voor enige weken moet missen en gedwongen is een plaatsvervanger te nemen, kan men dit niet verlangen. De militair wordt dan de dupe en dit kan niet de bedoeling zijn. Dit punt heeft, zo is ons bekend, de aandacht van het ministerie van Oorlog, maar een acceptabele oplossing heeft men tot dusverre nog niet gevonden. Ten aanzien van artsen die in dienst geroepen worden en een plaatsvervanger moeten nemen, geldt dit punt uiteraard nog in veel sterkere mate.

JOERI RASTVOROF BEVESTIGT VERKLARINGEN VAN PETROF

SYDNEY: — Joeri Rastvorof, die in de rang van luitenant-kolonel verbonden was aan de Sowjet-Russische geheime dienst, heeft de door Vladimir Petrof, voormalig hoofd der Russische geheime politie in Australië, aan Australische autoriteiten gedane mededelingen, bevestigd.

Hij zeide de loopbanen van Petrof en zijn echtgenote te kennen, aldus een mededeling van de koninklijke Australische commissie tot het tegen gaan van spionnage, die een onderzoek instelt naar Petrofs onthullingen over de Sowjet-Russische spionnage in Australië.

RUSSISCHE HOGE COMMISSARIS BESTEMPELT DE VERKIEZINGEN IN WEST-BERLIJN ALS VERVALST TE ZIJN

BERLIJN: — Het blad van de Sowjet Russische Hoge Commissaris "Rundschau am Montag" heeft in een commentaar op de verkiezingen van West Berlijn medegedeeld dat deze verkiezingen vervalst waren. Het blad beweert, dat op het laatste ogenblik maatregelen zijn getroffen, die er toe geleid hebben dat de uitslag vervalst kon worden. Verder meldt het blad dat de West Berlijnse politie meer dan 2000 communistische propagandisten gedurende de campagne heeft gearresteerd en opgesloten.

(Blijkens berichten van de afgelopen dagen, afkomstig van de politie zelf zou dit aantal plm. 250 zijn, waarbij aangetekend dient te worden dat deze 250 arrestanten geen West- maar Oost Berlijnse communisten waren — red. ANP.

STERK ONTWIKKELDE LANDEN MOETEN DE ONDERONTWIKKELDEN IN AZIE EN ELDERS STEUNEN

Washington: - Minister Foster Dulles heeft vandaag verklaard, dat de regering-Eisenhouwer het beginsel aanvaard heeft, dat sterk ontwikkelde landen de economieen van onderontwikkelde landen in Azië en elders moeten steunen.

Dulles zei dit op zijn wekelijkse persconferentie in antwoord op een vraag om commentaar op de berichten, dat de Amerikaanse regering een groot, nieuw program beraamt voor de ontwikkeling van investaties in de minder- ontwikkelde landen in Azië.

WEST-DUITSE "REICHSBUND" TOEGELATEN TOT WERELDFEDERATIE VAN OUDSTRIJDERS

WENEN: — De wereldfederatie van oudstrijders heeft dezer dagen de West-Duitse "reichsbund" tot het lidmaatschap toegelaten. Van de delegaties uit 29 landen onthield alleen de Israelische delegatie zich van stemming.

De federatie, waarvan oorlogs slachtoffers en oudstrijders lid zijn, telt ongeveer achttien millioen leden. De Duitse "reichbund" telt 800.000 leden. Hij is in 1917 te Berlijn gesticht, maar in 1933 door Hitler ontbonden.

In 1946 is hij opnieuw opgericht in het parlement meegedeeld.

GEZAGVOERDER VAN "PAULUS POTTEN" HAD GEEN SCHULD

's Gravenhage: — De Raad voor de Luchtvaart heeft geen aanleiding gevonden om maatregelen te nemen naar aanleiding van het ongeluk met de K.L.M.-Conviar "Paulus Potter" op tweede Pinsterdag vorig jaar. Het toestel kwam vlak na start terecht in een weiland.

Twee meisjes op de Schipholweg werden geraakt en gedood. De raad achtte de beslissing van de gezagvoerder onder de gegeven omstandigheden om tot een noodlanding over te gaan begrijpelijk. De waarnemende directeur-generaal van de luchtvaart had tijdens de behandeling van de zaak op 26 November verzohct geen maatregelen te nemen tegen gezagvoeder Hawki,ns, daar hem niets gebleken was van overtreding der voorschiften, nalatigheid, roekeloosheid of fouten.

VERKIEZING OPVOLGER VAN JOSJIDA EEN MOEILIJK PROBLEEM

Het aftreden van Josjida stelt een moeilijk probleem bij 't vinden 'n opvolger. Zoals de toestand nu is, kan geen enkele fractie in de Kamer de volstekte meerderheid halen, die nodig is voor de verkiezing van een nieuwe premier bij de eerste stemming. Slechts de twee candidaten, die meer stemming kregen dan de andere komen bij de tweede verkiezing in aanmerking. De moeilijkheden voor de oppositiepartij is, dat de liberalen van Josjida, hoewel zij niet over de meerderheid beschikken, nog steeds de grootste partij in het parlement zijn, terwijl de oppositie verdeeld is in democraten en rechtse en linkse socialisten.

Pogingen om een einde te maken aan de schoolstrijd in Belgie

BRUSSEL: — Het socialistische blad "Le Peuple" schrijft dat het in de bedoeling ligt van de minister van Onderwijs, Collard, in de Kamercommissie zijn standpunt uiteen te zetten betreffende een regeling van de schoolkwestie. Dit bericht versterkt de geruchten die sinds enkele dagen de ronde doen en volgens welke premier van Acker en minister Collard contact genomen hebben met de bisschoppelijke overheid om te trachten een modus vivendi te vinden ,die een einde zou maken aan de fel oplaaiende schoolstrijd. Een socialistische collega van Collard, de minister van Defensie Spinoy, die tevens burgemeester is van Mechelen, zou als bemiddelaar optreden.

Spinoy, die als rode burgemeester van de aartsbisschoppelijke stad inzake schoolpolitiek steeds een verstandig compromis nastreefde, lijkt wel zeer geschikt voor deze taak. Naar verluidt zou een niet nader genoemde vooraanstaande persoonlijkheid van de CVP door de regering op de hoogte worden gehouden van deze onderhandelingen, die door de liberale regeringspartners van de socialisten met een gunstig oog worden gezien.

Het bestuur van de Liberale Bond te Brussel heeft zojuist in een communique de wens uitgedrukt, dat men een eind zou maken aan de schoolstrijd, onder andere door een benoemingspolitiek die recht laat wedervaren zowel aan houders van diploma's, afgegeven door katholieke scholen als aan gediplomeerden van het officiële onderwijs.

Aan katholieke zijde geeft men er zich rekenschap van, dat de CVP wellicht nog een hele tijd in de oppositie zal blijven, en dat een aanvaardbaar compromis te verkiezen valt boven een verbitterd gevecht.

Het ligt voor de hand dat aan beide zijden de officiële instanties tegenstraffen dat er van onderhandelen sprake zou zijn. De socialisten willen het niet laten voorkomen alsof zij zwichten voor de door het Algemeen Christelijk Vakverbond tegen 13 Januari aangekondigde protestmars op Brussel. De CVP-leiders duchten een politieke afleidingsmaneeuvre, erop berekend de actie tegen de schoolpolitiek van de regering, die in het land grote weerklank vindt, te ondermijnen.

WERVELSTORMEN RICHTEN GROTE SCHADE AAN IN ALABAMA

MONTGOMERY: — Oost Alabama, Alabama en West Georgia zijn gisteren door wervelstormen getroffen, waardoor aanzienlijk schade is aangebracht. Meer dan veertig personen zijn gewond, waarvan 1 inmiddels is overleden.

POOLSE KINDEREN GAAN NIEUW LEVEN TEGEMOET

De vijf knderen van de Roczko familie zijn onderweg naar Davenport in Iowa, V.S., waar zij ondergebracht zullen worden bij pleegouders. De ouders van deze kinderen ontsnapten uit Polen naar West Duitsland. De vader stierf na een ziekte, de moeder is nog steeds ziek. Ze kon niet meer voor haar kinderen zorgen, die dus nu door Amerikaanse ouders worden geadopteerd.

Kapitein van „Casino" weigerde schipbreukelingen te helpen

Bemanning verliet het vaartuig

ROTTERDAM.: — Er heerst nog altijd groot rumoer rondom de „Casino" en haar equipage. Het staat nu wel vast, dat er een zo goed als geheel nieuwe bemanning wordt aangemonsterd. Zowel de rederij als de agenten en de ontvangers hebben hun volledig vertrouwen in kapitein en officieren — met uitzondering dan van de marconist, die zich aan het hoofd van de „stakers" schijnt te hebben gesteld — uitgesproken, gehoord hun verklaringen.

Hoewel het schip, zoals bekend, onder Liberiaanse vlag vaart, geschiedt de monstering van bemanningsleden in Hamburg en is de gehele verzorging en behandeling in Duitse handen zoals op Duitse schepen gebruikeljik, naar men ons verzekerde.

Er is echter nog geen melding uit Hamburg ontvangen dat er een nieuwe bemanning — die per trein komt — onderweg is, zodat het vertrek uit Rotterdam nog wel even zal duren. Slechts drie man van de oude equipage, dek- en machinepersoneel, blijven de „Casino" trouw.

Zowel de kapitein, Franz Krammer, als de eerste stuurman, Onne-Nanninga, hebben in hun scheepsverklaring en ook aan de pers verklaard, dat zij h.i. al het mogelijke tot redding hebben gedaan. De weerberichten zowel van Franse als van Engelse kant waren uitermate slecht en aan de hand van het logboek kan volgens hen bewezen worden, dat de „Casino" zich ongeveer drie uur bij het wrak heeft opgehouden, ondanks het buitengewoon zware weer en de huizenhoge zeeën, die het manoeuvreren, vooral met een tankschip, bijzonder moeilijk en riskant maakten... Wij hebben waarlijk op eigen gevaar niet gelet, doch er bleek ten slotte geen enkele kans te zijn iets voor de schipbreukelingen te doen.

Groot alarm

Eerst wilde de „Casino" — aldus hun relaas — aan zij de „Carpo" — als het dit schip tenminste geweest is, wat nu wel aangenomen wordt — benaderen, om als het mogelijk was de equipage aan boord te nemen, maar desondanks werd de „Casino" naar stuurboord gedreven. Er was intussen reeds groot alarm gegeven, touwladders en lijnen waren in gereedheid gebracht en er werd overwogen om olie uit de lading overboord te pompen om een deel van de zee enigszins te kalmeren. Zover kwam het echter niet ,omdat het de „Casino" niet gelukken mocht dicht genoeg bij te komen. Toen men na enige tijd toch nog vrij dicht genaderd scheen te zijn, ondanks de stortzeeën, die over het dek sloegen, doofde plotseling alle licht van het in nood verkerende schip Nog even scheen het, alsof er een beetje met een klein lichtje ergens ronddreef, maar ook dit licht verdween plotseling en het werd aardedonker rondom de „Casino". Slechts de schuimkoppen van de golven waren te zien.

Niets dan water

Met de schijnwerpers werd de watervlakte afgezocht, zo vervolgde de kapitein. Maar we bespeurden niets dan water. De „Casino" stoomde vervolgens voor zover onder deze omstandigheden mogelijk was naar de plaats des onheils en stopte daarna. Overal aan boord werd uitgekeken of er schipbreukelingen te zien waren, maar niemand gaf te kennen dat hij iets zag, behalve dan enkele wrakstukken .

De „Casino" was intussen dwars in de wind komen te liggen en was in gevaarlijke positie geraakt. En al maar sloegen de golven over het dek. Niettemin zochten de schijnwerpers de gehele omtrek af, maar weer zonder resultaat.

Bijdraaien onmogelijk

Teneinde de „Casino" voor vernietiging te behoeden moest ze ten slotte weer voor de wind gebracht worden.

Verder bijdraaien was onmogelijk, daar het schip niet aan zijn roer gehoorzaamde. „Reeds van den beginne af hadden wij — zo gaat het verhaal verder — getracht draadloos en op andere wijzen verhinding met het in nood verkerende schip te krijgen, doch er kwam steeds geen antwoord. Ook de naam van het vaartuig kon niet worden vastgesteld. Nadat wij naar Landsend, waarmee wij steeds in verbinding hadden gestaan, nog de laatste berichten en de positie hadden opgegeven, werd tegen half twee 's nachts het zoeken opgegeven. Landsend einde, ervoor te zullen zorgen dat de kustwacht met ondersteuning van vliegtuigen de omtrek zou laten afzoeken, waarop de „Casino" de reis naar Rotterdam voortzette. Bij dit weer was het een volstrekte onmogelijkheid gebleken een boot uit te zetten. Het enige wat wij hebben kunnen waarnemen was, dat we met een zwart geverd kustvaartuig te doen hadden. Ook de schoorsteen was zwart met een witte band er omheen. Daarin was een blauwe of groene ster geschilderd.

Vrees voor explosie

De eerste machinist, die dit verhaal bevestigde, voegde er nog aan toe, dat er 600 ton aan ontplofbare alcoholische producten aan boord waren en er vrees had bestaan voor een explosie.

De ontevredenheid van de bemanning verklaarde men daaruit, dat het ook op de heenreis al zwaar weer was geweest, hetgeen extra zwaar werk had meegebracht. Bovendien was er een nieuwe kok aan boord gekomen en verandering van menu geeft wel eens onaangenaamheden.

De gehele „rel" -zo meende de kapitein- was opgezet door twee of drie man.

Ruim twintig leden van de bemanning hebben ontslag genomen.

Het merendeel hunner reist voor eigen rekening naar Hamburg terug. Enkele blijven achter in Rotterdam om aller belangen te behartigen. Deze hebben zij in handen gegeven van een Rotterdamse advocaat.

„Wij willen weten" -verklaarden de mannen- ,wie er gelijk heeft, de kapitein of wij. Maar het kan nog wel drie maanden duren vooraleer dit uitgezocht is. Onder de gegeven omstandigheden vertrouwen wij ons niet meer aan deze scheepsleiding toe."

HEINTJE DAVIDS EREBURGERES

AMSTERDAM.: — Tijdens een „afscheidsvoorstelling voor de gewone man" in het Theater Carre te Amsterdam, heeft de wethouder voor kunstzaken, de heer A. de Roos, die sprak namens burgemeester D'Ailly, de scheidende Heintje Davids benoemd tot ere-burgeres van de stda Amsterdam. Alvorens de heer de Roos de ere-penning van de stad overhandigde, vroeg hij welke naam er in gegraveerd moest worden; mevrouw Pinkhof, mevrouw Davids of Heintje Davids. Waarop spontaan het antwoord kwam: „Alleen Heintje".

Mariniers zullen ter gelegenheid korps verjaardag door Oranjestad en San Nicolas marcheren

Ter gelegenheid van de 289ste verjaardag van het Korps Mariniers zal de alhier gelegerde compagnie Mariniers op Vrijdag 10 December aanstaande een mars houden door de straten van Oranjestad en San Nicolas. Om kwart over negen zal de mars in Oranjestad beginnen. De mariniers komen per truck vanuit de kazerne voor het Boy Ecury plein aan en stellen zich daar op. Vanaf het Boy Ecury-plein zullen zij over de Lloyd G. Smith Boulevard marcheren en dan de volgende route aanhouden: Maria Christinestraat, brug over bij het Esso station en voor Winkel Handel Mij. linksaf de Wilhelminastraat in. Langs de Protestantse Kerk gaan zij door de Kazernestraat naar de Nassaustraat, die geheel wordt uitgelopen, totaan het Shell-station van Vrolijk. Op de Adriaan Laclé Boulevard wordt de stoet ontbonden. In trucks wordt dan naar San Nicolas gereden, waar de troep zich achter het Keuringslokaal van de politie opstelt en om half tien start. De route in San Nicolas is:

Kazernestraat, Bernard v.d. Veen Zeppenfeldtstraat, Lagoweg, Helfrichstraat, Torenstraat, Bernardstraat en voorbij de politiewacht door de Marktstraat en daar is het eindpunt. De marsen staan onder leiding van kapitein J. H. de Vries. Om twaalf uur volgt de gemeenschappelijke maaltijd van officieren, onderofficieren en manschappen in de kazerne.

In Suriname schijnt men het met de Statuutdelegatie niet eens te zijn

ORANJESTAD: — In "De Tijd" uit Suriname van 30 November j.l. lazen wij een advertentie van de volgende inhoud:

„Attentie - Grote Staten Excursie naar Nederland.
Vertrek: Omstreeks 5 Decemher a.s. per K.L.M.
Terug:?? Zal van de stemming afhangen.
Retourpassage slechts fl. 250.—
Gratis verblijf in Nederland "Hotel Oude Doelen".
Eten, drank, volop en kosteloos.
Kosteloos een taxi voor elke deelnemer.
Uitrustingskosten worden U voorgeschoten.
Doet mee want het belooft gezellig te worden.
Belangrijke en heroemde figuren maken de trip mee.
o.a. De Messias "JOPE"
De Superman „JURE"
De Clown "HARADA"
De Dictator "Lach"
De Figuranten "MAC en BERG"
en verder nog een stel gelukzoekers.
Na terugkeer gelegenheid tot het indienen van declaraties voor winstderving naar wens.
Voor nader inlichtingen: WANICASTRAAT".

In Suriname schijnen de gevoelens dus niet eensgezind te zijn wat het sturen van de R.T.C. delegatie naar Nederland betreft.

HILVERSUMSE RAADSLEDEN ONTSTEMD OVER VERVOER VAN DODEN OP BAKFIETS

Uit het thans verschenen „algemeen verslag" van de gemeenteraad over de begroting 1955 blijkt dat vele raadsleden in Hilversum hun ontstemming uitspreken over de wijze waarop soms het vervoer van een op straat overledene in deze gemeente geschiedt. Deze raadsleden vinden het droevig, dat dit vervoer nog steeds met een politietransportfiets (een driewieler) plaats vindt en zij vragen hieraan een einde te maken en het wegbrengen van een dode op een behoorlijke manier en met meer piëteit te verzorgen.

De ontstemming is vooral ontstaan door de wijze waarop het stoffelijk overschot van een enkele maanden geleden in de Kastanjevijver verdronken tuinman is geschied. De man is toen per politiedriewieler van de Kastanjevijver door geheel Hilversum naar de Noorderbegraafplaats getransporteerd waarbij onder meer door de dienstdoende politiemannen ook gebruik is gemaakt van ondeugdelijke gummihandschoenen met uiteraard groot gevaar voor infectie.

B. en W. antwoorden op de betreffende opmerkingen in hun memorie van antwoord dat momenteel wordt onderzocht of het vervoer van een op de ogenbare weg overledene kan geschieden met een daarvoor meer passend vervoermiddel dan tot nu toe wordt gebruikt.

MET DE BOUW VAN LITTLE BAY HOTEL OP ST. MAARTEN IS BEGONNEN

Holland-Amerika Lijn schreef ook in

ORANJESTAD.— Met de bouw van het touristenhotel op Sint Maarten van de N.V. Hotelmaatschappij Nederlandse Antillen is bereids begonnen, aldus deelde mr. C.W.J.J. Heufke, een van de directeuren van deze maatschappij, ons mede. Er waren nog al wat moeilijkheden te overwinnen, alvorens met de eigenlijke bouw een aanvang kon worden gemaakt. Zo moest er onder andere eerst nog voor water gezorgd worden. De maatschappij liet daarom waterboren aanrukken en maakte putten. Thans zorgt men daar voor eigen water. Behalve echter waterboren moesten er nog veel materialen komen en zo gebeurde het dat met de „Ino" van de K.N.S.M. —nog voordat de „Antilia" kwam— 150 ton goederen alleen voor het hotel naar Sint Maarten gingen.

Nadat de betonblokken vervaardigd waren en de fundering gelegd kon de bouw pas goed beginnen en op het ogenblik rijst het nieuwe hotel langzaam; maar zeker uit de grond. De heer Heufke gaf ons als een voorlopige schatting voor de bouw een periode van zes maanden op.

Inmiddels komen er nog steeds inschrijvingen van geinteresseerden binnen. De Holland-Amerika Lijn, o.a., heeft een aantal aandelen gekocht, hetgeen als een bewijs van veel vertrouwen in deze onderneming gezien mag worden. De Holland-Amerika Lijn is namelijk van plan Sint Eustatius in haar vaarschema voor de cruiseschepen in te lassen en aangezien de hotelmaatschappij ook van plan is een dépendance in Statius te bouwen kwam deze steun. Zodra de plannen voor de dépendance vastere vormen hebben aangenomen zal de H.A.L. zich nader beraden over een eventuele grotere deelname in het project. De aandelen zijn in tal van landen van de gehele wereld geplaatst en het spreekt vanzelf, dat alleen hiervoor al vele moeilijkheden opgelost moeten worden. Elk land heeft namelijk zijn eigen bepalingen met betrekking tot de invoer van aandelen en al deze bepalingen moesten gekend worden.

De V.S. en Nederland bijvoorbeeld hebben totaal verschillende bepalingen in deze en als het bij deze twee landen nog zou blijven was het niet zo erg, maar er gingen bijvoorbeeld ook aandelen naar Zuid-Afrika en daar kent men weer andere wetten. Op het ogenblik zijn er ongeveer 100 aandeelhouders, nog al vrij veel voor het betrekkelijk gering bedrag van twee en half ton (nog niet alles is volgestort). Het is verheugend te zien dat er op de Bovenwinden nu daadwerkelijk een inkomstenbron wordt aangeboord.

Ook voor de bewoners van Aruba zal het hotel op Sint Maarten, Little Bay Hotel zoals het gaat heten, veel aantrekkelijks te bieden hebben, vooral nu de droomboot "Antilia" er is.